

ЯБЪЛКОВО ДРЪВЧЕ

Живял едно време циганин говедар. Жена му много искала да се радват на дъщеричка, да я обичат и да се грижат за нея. Един ден желанието на майката се изпълнило и тя родила детенцето, но за зла участ скоро умряла. Останал говедарят сам с малката си рожба.

– Ще я кръстя Севда – рекъл той, – така, както искаше майка ѝ. Ще стане Севда красиво и добро момиче – за гордост на майка си.

Бащата по цял ден ходел в гората със селските говеда, но не забравял да се грижи за детето си.

Растяла Севда, растяла и се разхубавявала. А бащата, уморен вече от грижи и работа, решил, че трябва да се ожени, за да има кой да остане със Севда вкъщи – да ѝ помага, пък и животът му да стане по-лек. Втората му жена също имала една дъщеря, но понеже не била красива като Севда, намразила девойката.

Масехата накарала говедаря да води дъщеря си в гората със себе си. Един ден покрай тях минал царският син. Отивал на лов. Поздравил, погледнал Севда, а тя лекичко се усмихнала и бузите ѝ цъфнали като червени рози.

От този ден нататък царският син и Севда тайно се срещали в гората, тайно се любели. Двамата разбрали, че един без друг не могат. Царският син рекъл на баща ѝ:

– Чичо, трябва да ти кажа, че обикнах твоята дъщеря и искам тя да стане моя жена.